

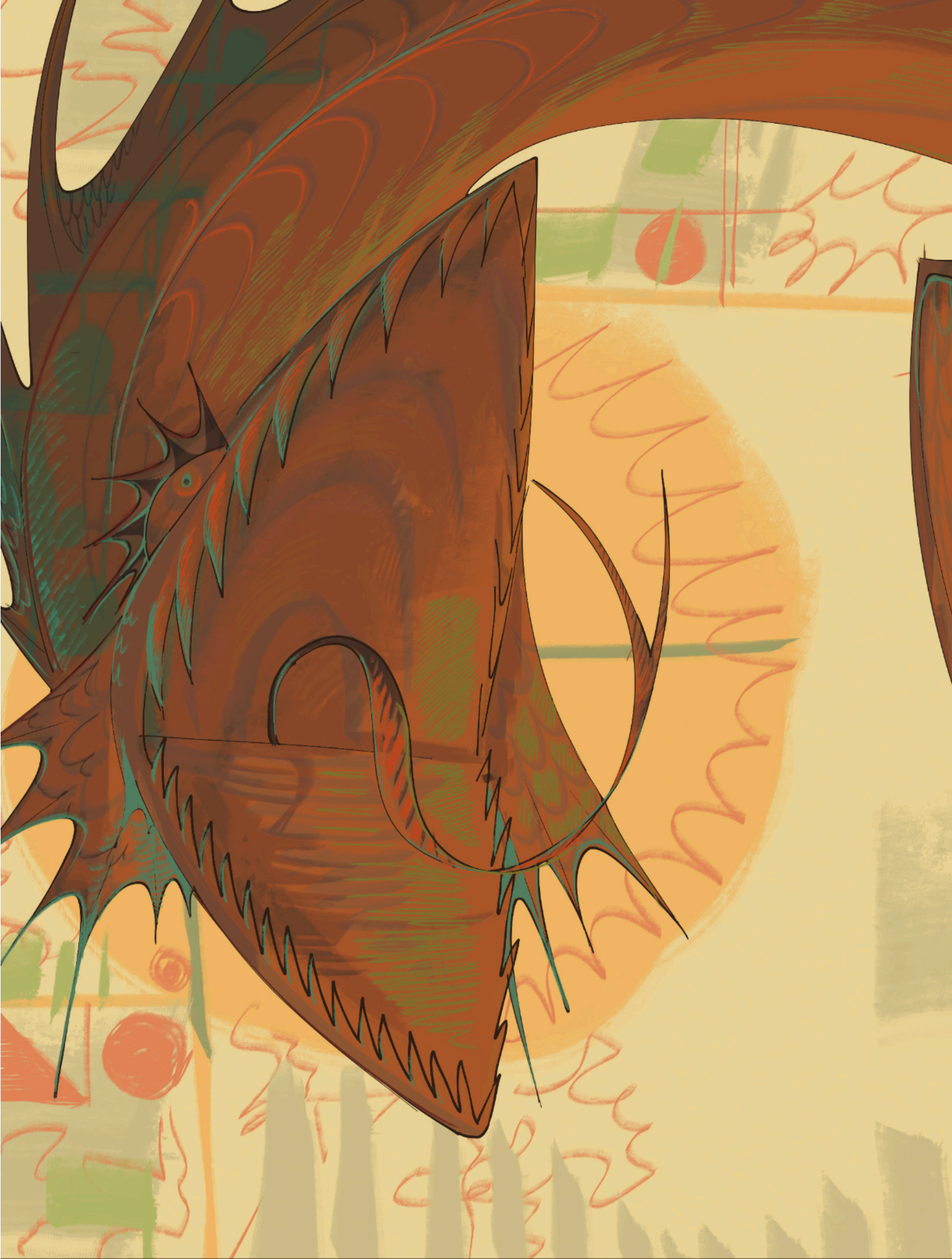
Câteodată mamei îi cresc dinți mari și aspri,

se ascunde într-un colț al sufrageriei

și nu lasă pe nimeni s-o atingă; câteodată

limba i se despică și n-o mai poți înțelege.

Câteodată îți cresc aripi care nu țin aerul sub ele.

De cele mai multe ori (deși îi e greu) își păstrează forma obișnuită:

ochi căprui ca două castane dulci, lucioase,

mâini puternice, dibace, cu care îmblânzește
aluaturi, clocoteli și cocoloașe,

un păr bogat și zdravăn ca cel de pe ceafa unui urs bătrân (păr pe care l-ai moștenit și tu) și-un nas cârn pe care ar putea ține în balans o măslină (pe care însă l-a păstrat fără explicații doar pentru ea).

